

De boom van Jesse

'Wat doet u, meneer?'

De oude timmerman keek verstoord op. Hij hield er niet van bekeken te worden tijdens zijn werk. De grote stilte van de lege kerk beviel hem prima. Toen hij de jongen zag staan, veranderde zijn frons in een boze rimpel. 'Wat doe jij hier?' bromde hij.

'Ik vroeg het 't eerst aan u.'

De oude man streek over zijn nog ruwe houtsnijwerk. 'Ik maak een boom van Jesse, als je 't per se weten wil. En nu opgehoepeld, een kerk is geen speelplaats.'

'Is dat uw naam? Heet u Jesse?'

De timmerman wilde doorgaan met zijn werk. 'Natuurlijk niet. Een boom van Jesse is een oude traditie. Duizend jaar geleden had elke kerk een boom van Jesse. Een vensterraam van glas in lood. Of een paneel van houtsnijwerk. Tegenwoordig maken ze die niet meer.'

'Welles,' zei de jongen, 'u maakt er een.'

'Waarom een boom?' vroeg de jongen?

De timmerman zuchtte door zijn tanden heen. 'Het is een soort familiealbum. Begrijp je wel? Een boom van Jesse is een stamboom. Daarin vind je de voorouders van Jezus, van het begin van de wereld tot zijn geboorte. Je weet toch zeker wel wie Jezus is?'

'Ik heb weleens over hem gehoord. Waren de zon en de maan zijn voorouders?' vroeg de jongen, terwijl hij wees naar de beelden links en rechts van de stam.

'Natuurlijk niet', bromde de oude man. 'Dat zijn symbolen. Zij horen bij het begin van het verhaal. Het allereerste begin.'

'Ik hou van verhalen,' zei de jongen.

'Ga dan maar naar huis, teevee kijken.'

Maar de jongen ging niet weg. Hij ging op een kerkbank zitten. 'Weet u het verhaal niet meer?' vroeg hij na een tijdje.

'Huh! Je zou het zelf moeten kennen, jongetje! Toen ik zo oud was als jij, kenden we alle verhalen uit de bijbel. Tegenwoordig ...'

'Vertel het me dan', zei de jongen.

En toen moest de timmerman wel: het verhaal vertellen achter de zon en de maan.

